

- 2) Operatora witryny internetowej, takiego jak Fashion ID GmbH & Co. KG, który umieszcza we wspomnianej witrynie wtyczkę społecznościową umożliwiającą przeglądarce osoby odwiedzającej tę witrynę pobieranie treści od dostawcy wspomnianej wtyczki i przekazywanie w tym celu temu dostawcy danych osobowych osoby odwiedzającej, można uznać za administratora danych w rozumieniu art. 2 lit. d) dyrektywy 95/46. Jego odpowiedzialność jest jednak ograniczona do operacji lub do zestawu operacji przetwarzania danych osobowych, której lub których cele i sposoby rzeczywiście on określa, mianowicie gromadzenia rozpatrywanych danych i ich ujawniania poprzez transmisję.
- 3) W sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której operator witryny internetowej umieszcza we wspomnianej witrynie wtyczkę społecznościową umożliwiającą przeglądarce osoby odwiedzającej tę witrynę pobieranie treści od dostawcy wspomnianej wtyczki i przekazywanie w tym celu rzeczonemu dostawcy danych osobowych osoby odwiedzającej, jest konieczne, by w ramach tych operacji przetwarzania zarówno operator ten, jak i dostawca dążyli do realizacji uzasadnionych interesów w rozumieniu art. 7 lit. f) dyrektywy 95/46, aby operacje te były względem każdego z nich uzasadnione.
- 4) Artykuł 2 lit. h) i art. 7 lit. a) dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której operator witryny internetowej umieszcza we wspomnianej witrynie wtyczkę społecznościową umożliwiającą przeglądarce osoby odwiedzającej tę witrynę pobieranie treści od dostawcy wspomnianej wtyczki i przekazywanie w tym celu rzeczonemu dostawcy danych osobowych osoby odwiedzającej, zgoda, o której mowa w tych przepisach, powinna zostać uzyskana przez tego operatora wyłącznie w odniesieniu do operacji lub do zestawu operacji przetwarzania danych osobowych, której lub których cele i sposoby wspomniany operator określa. Ponadto art. 10 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że w takiej sytuacji obowiązek informacyjny przewidziany w tym przepisie ciąży również na wspomnianym operatorze, przy czym jednak informacja, jaką ten ostatni musi przedstawić osobie, której dane dotyczą, powinna odnosić się wyłącznie do operacji lub do zestawu operacji przetwarzania danych osobowych, której lub których cele i sposoby on określa.

(¹) Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 29 lipca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle — Belgia) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres

(Sprawa C-411/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Konwencja z Espoo — Konwencja z Aarhus — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Dyrektywa 92/43/EWG — Artykuł 6 ust. 3 — Pojęcie „przedsięwzięcia” — Ocena skutków wywieranych na dany teren — Artykuł 6 ust. 4 — Pojęcie „powodów o charakterze zasadniczym wynikających z nadrzędnego interesu publicznego” — Ochrona dzikiego ptactwa — Dyrektywa 2009/147/WE — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne — Dyrektywa 2011/92/UE — Artykuł 1 ust. 2 lit. a) — Pojęcie „przedsięwzięcia” — Artykuł 2 ust. 1 — Artykuł 4 ust. 1 — Ocena oddziaływania na środowisko — Artykuł 2 ust. 4 — Wyłączenie z przeprowadzenia oceny — Stopniowe zamykanie elektrowni jądrowych — Ustawodawstwo krajowe przewidujące z jednej strony wznowienie na okres niemal dziesięciu lat przemysłowej produkcji energii elektrycznej w zamkniętej elektrowni jądrowej, którego skutkiem jest przesunięcie o dziesięć lat pierwotnie wyznaczonej przez ustawodawcę krajowego daty jej wyłączenia i zakończenia przez nią działalności, a z drugiej strony przesunięcie, również o dziesięć lat, pierwotnie przewidzianego przez tego ustawodawcę terminu wyłączenia i zakończenia przemysłowej produkcji energii elektrycznej w działającej elektrowni jądrowej — Brak oceny oddziaływania na środowisko)

(2019/C 319/03)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Strona pozwana: Conseil des ministres

przy udziale: Electrabel SA

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 2 lit. a) tiret pierwsze, art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne należy interpretować w ten sposób, że wznowienie na okres niemal dziesięciu lat przemysłowej produkcji energii elektrycznej w zamkniętej elektrowni jądrowej, którego skutkiem jest przesunięcie o dziesięć lat pierwotnie wyznaczonej przez ustawodawcę krajowego daty jej wyłączenia i zakończenia przez nią działalności, oraz przesunięcie również o dziesięć lat pierwotnie przewidzianego przez tego ustawodawcę terminu wyłączenia i zakończenia przemysłowej produkcji energii elektrycznej w działającej elektrowni jądrowej — środki, które wiążą się z pracami modernizacyjnymi w danych elektrowniach mogącymi wpłynąć na stan fizyczny miejsca — stanowią „przedsięwzięcie” w rozumieniu tej dyrektywy, które powinno co do zasady i z zastrzeżeniem weryfikacji, których przeprowadzenie należy do sądu odsyłającego, podlegać ocenie oddziaływania na środowisko przed przyjęciem tych środków. Okoliczność, że wdrożenie tych ostatnich wymaga w odniesieniu do jednej z rozpatrywanych elektrowni przyjęcia późniejszych aktów, takich jak wydanie nowego indywidualnego zezwolenia na przemysłową produkcję energii elektrycznej, nie jest w tym względzie rozstrzygająca. Prace nierozdzielnie związane z tymi środkami powinny również zostać poddane takiej ocenie przed przyjęciem tychże środków, jeżeli — co powinien zweryfikować sąd odsyłający — ich charakter i potencjalny wpływ na środowisko dają się na tym etapie w wystarczającym stopniu zidentyfikować.
- 2) Artykuł 2 ust. 4 dyrektywy 2011/92 należy interpretować w ten sposób, że zezwala on państwu członkowskiemu na wyłączenie przedsięwzięcia takiego jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym z oceny oddziaływania na środowisko w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej wyłącznie w przypadku, gdy to państwo członkowskie wykaże, że zagrożenie dla bezpieczeństwa wspomnianych dostaw jest racjonalnie prawdopodobne, a dane przedsięwzięcie ma pilny charakter mogący uzasadniać brak takiej oceny, pod warunkiem że spełnione są obowiązki przewidziane w art. 2 ust. 4 akapit drugi lit. a)–c) tej dyrektywy. Taka możliwość wyłączenia nie narusza jednak zobowiązań ciążących na danym państwie członkowskim na podstawie art. 7 wspomnianej dyrektywy.
- 3) Artykuł 1 ust. 4 dyrektywy 2011/92 należy interpretować w ten sposób, że ustawodawstwo krajowe, takie jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, nie stanowi szczególnego aktu ustawodawstwa krajowego w rozumieniu tego przepisu, który na mocy tego przepisu jest wyłączony z zakresu zastosowania tej dyrektywy.
- 4) Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory należy interpretować w ten sposób, że środki takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, łącznie z pracami modernizacyjnymi oraz dostosowaniem do aktualnych norm bezpieczeństwa, stanowią przedsięwzięcie podlegające odpowiedniej ocenie skutków wywieranych na dane tereny chronione. Środki te powinny być przedmiotem takiej oceny przed ich przyjęciem przez ustawodawcę. Okoliczność, że wdrożenie tych środków wymaga w odniesieniu do jednej z rozpatrywanych elektrowni przyjęcia późniejszych aktów, takich jak wydanie nowego indywidualnego zezwolenia na przemysłową produkcję energii elektrycznej, nie jest w tym względzie rozstrzygająca. Prace nierozdzielnie związane z tymi środkami powinny również zostać poddane takiej ocenie przed przyjęciem tychże środków, jeżeli — co powinien zweryfikować sąd odsyłający — ich charakter i potencjalny wpływ na tereny chronione dają się na tym etapie w wystarczającym stopniu zidentyfikować.
- 5) Artykuł 6 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 92/43 należy interpretować w ten sposób, że cel, jakim jest zapewnienie stałego bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w państwie członkowskim, stanowi powód o charakterze zasadniczym wynikający z nadrzędnego interesu publicznego w rozumieniu tego przepisu. Artykuł 6 ust. 4 akapit drugi tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy teren chroniony, na który może mieć wpływ przedsięwzięcie, obejmuje typ siedliska przyrodniczego lub gatunek o znaczeniu priorytetowym, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego, jedynie konieczność uniknięcia rzeczywistego i poważnego zagrożenia polegającego na przerwaniu dostaw energii elektrycznej w danym państwie członkowskim może stanowić, w okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, wzgląd bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu tego przepisu.

- 6) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy może, o ile zezwala na to prawo krajowe, wyjątkowo utrzymać w mocy skutki środków, takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, które zostały przyjęte z naruszeniem obowiązków wynikających z dyrektywy 2011/92 i dyrektywy 92/43, jeżeli to utrzymanie w mocy jest uzasadnione nadrzędnymi względami związanymi z koniecznością uniknięcia rzeczywistego i poważnego zagrożenia polegającego na przerwaniu dostaw energii elektrycznej w danym państwie członkowskim, któremu nie można zaradzić za pomocą innych środków i rozwiązań alternatywnych, w szczególności w ramach rynku wewnętrznego. Wspomniane utrzymanie w mocy może obejmować jedynie okres ściśle niezbędny do usunięcia tej niezgodności z prawem.

(¹) Dz.U. C 300 z 11.9.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 29 lipca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — - Niemcy) — Funke Medien NRW GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-469/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Dyrektywa 2001/29/WE — Społeczeństwo informacyjne — Harmonizacja niektórych aspektów prawa autorskiego i praw pokrewnych — Artykuł 2 lit. a) — Prawo do zwielokrotniania — Artykuł 3 ust. 1 — Publiczne udostępnianie — Artykuł 5 ust. 2 i 3 — Wyjątki i ograniczenia — Zakres — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej)

(2019/C 319/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Funke Medien NRW GmbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. a) i art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że stanowią one środki pełnej harmonizacji materialnej treści praw, o których w nich mowa. Artykuł 5 ust. 3 lit. c) przypadek drugi i art. 5 ust. 3 lit. d) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie stanowią one środków pełnej harmonizacji zakresu wyjątków lub ograniczeń, które zawierają.